

BUTLLETÍ DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA

FEBRER DE 1923

ANY IV — MÚM. 33

Direcció i Administració: Santa Anna, 26, 28 i 30, 1.er — BARCELONA

EL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya, i protegint als associats i llurs famílies per medi d'institucions de Previsió i Cooperació.

COL·LABORACIÓ

COL·LEGI I SINDICAT

Entre els recalitrants a ingressar en el Sindicat, n'hi han de dues menes: uns que creuen innecessari el Sindicat i el Col·legi; altres que pensen que amb el Col·legi té prou representació la classe mèdica per a totes les qüestions que poden sorgir entre nosaltres.

Per a convèncer als primers, individualistes irreductibles, no més caldria obrir el llibre de la Història per a comprovar les veritats excelses de les màximes: *Divideix i guanyaràs* i *La unió fa la força*; mes si, poc amics de filosofies, no volguessin veure altres fets que'ls de la realitat present, n'hi hauria prou en fer-los avinent que contemplant com tots els estaments socials es preparen per la lluita, unint-se i agermanant-se. I és que la lluita de classes no ha terminat, tot just comença, i prou veiem com en les crisis socials i polítiques els homes de carrera són els més castigats i els que més pateixen.

En el terreny mèdic no hi han qüestions que per a afrontar-les necessiten el concurs de tots? Entre moltes, n'hi ha una que en els moments presents està cridant l'atenció de tots els metges d'Europa, i és la de les Mutualitats.

Prenem per exemple el Monte-Pio de Santa Madrona. Aquesta entitat benemèrita, al cap de poc temps d'ésser creada, s'envolcalla encara més amb el mantell arxi-simpàtic de l'obrerisme i adopta el nom de *Institut de la Dona que treballa*, i amb la facilitat que té tot organisme constituït per diverses entitats, de combinar-se, s'articula amb una de poderosa, posseïdora de mil·lions: la Caixa de Pensions i Estalvis. Una cosa petita, de cop i volta es converteix en un cos organitzat potent, que segura-

ment anirà lluny, i per a fer via no més hi ha una manera, que és absorbint clients de les barriades pobres, fent encara més impossible la vida del metge de barri, si no avui, més tard, quan les direccions inicials es canviïn i perdi la bondat i frescor de l'organisme jove.

Encara hi ha més; aprofitant-se del fort apoiament econòmic que avui té, ha creat una secció de Ortopèdia destinada a rics i pobres, i és tal l'èxit amb això obtingut, que va a fundar una secció de Raigs X. venint com a instructor un eminent físic alemany.

Jo no sé el què diràn els constructors d'aparells protèsics de tot això, ni els metges que es gasten tot quant tenen per a instal·lar una sala de Röntgenoteràpia, amb l'esperança de poguer viure; però no creiem que pugui ésser res de bo.

Prou sabem que al front de l'*Institut de la Dona que treballa* hi han persones digníssimes que no accepten com a mutualistes més que les d'una determinada condició econòmica; però quan a Barcelona hi hagi una secció de Raigs X en dit Institut o en qualsevulla, d'instal·lació perfecta, amb personal educat pels millors tècnics del món, qui deturarà al ric a aprofitar-se d'ell, sobre tot si pot fer-ho amb seguretats de tècnica i d'economia? Ric vol dir també llest, i no seran pas els clams de quelques metges qui els contindrà, si darrera d'ells no hi ha l'esperit de tota una classe. Quantes vegades al donar un metge l'ordre de fer examinar uns esputs o uns orins en un determinat laboratori, salta la senyora de la casa dient: «La meva filla ja els farà examinar en el laboratori de tal Monte-Pio, del que és Vocal